

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 54. Martyrium S. Aigulfi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

præbuit. (*) Ergo prohibitum est quidquam aliud nisi panem & vinum in Sacrificio offerre secundum antiquorum Conciliorum Decisionem.

Sæculum VII
A. C. 675.

Concilio Bracarenſi Episcopi octo subscripserunt.

§. LIV.

Martyrium S. Aigulphi.

Ad idem fere tempus refertur Martyrium S. Aigulphi Abbatis Lerinensis. Is, Blesis natus, in vita Monastica Magistrum habuit S. Mommulum Abbatem Floriacensem ad Ligerim, qui, ut supra retuli, S. Benedicti Reliquias illo transtulit. Cum in Monasterio Lerinensi, Vincentio Abbate defuncto, Disciplinae rigor fuisset solutus, Monachi a Rege petierunt, ut sibi daret Abbatem, qui collapsam Disciplinam restitueret. Rex ad eos regendos misit Aigulphum, qui, ubi advenit, honorifice exceptus, non inutil-

vit. to. 2. Act.
p. 656.
Sup. Lib.
XXXVIII.
§. 60.

Z 4 lem

(*) Quando Fideles sub utraque specie communicabant, Jesu Christi Institutioni magis consentaneum videbatur, sub utraque specie separata Corpus & Sanguinem Christi iis præbere; quamvis legamus † in Conciliis, Panem sacrum in Sanguinem sacrum fuisse intinctum & Fidelibus datum, quod etiam ex parte in Missa fit. At etiam sacrum Corpus sub una tantum specie ad ægrotos fuisse delatum, supra ex Concilio Toletano vidimus.

Sæculum VII lem operam reformandis moribus im-
A. C. 677. pendit. Animi reconciliati, Monachi,
 qui inde discesserant, redierunt, & om-
 nia, quæ populo scandali occasio fue-
 rant, sublata. Verum duo Monachi Ar-
 cadius & Columbus novi Abbatis aspe-
 ritatem averfati, & in Virum Sanctum
 conjurantes, eum, & omnes viros pro-
 bos illius Monasterii latrocinio e vivis
 tollendi consilium ceperunt. Ceteris
 ad Ecclesiam S. Joannis fugientibus, S. Ai-
 gulphus Rebellibus facinoris, quod au-
 debant, turpitudinem exprobravit. Hi
 veniam petierunt, & nihil ultra moliti
 sunt.

Postea vero veriti, ne tantæ audaciæ
 factum vulgaretur, & ad aures Regis
 perveniret, Arcadius e Monasterio exiit,
 ut in Sæculo sibi Patronum quæreret,
 Columbus vero remansit, ut intus sedi-
 tiones foveret. Porro cum Arcadio ad
 Monasterium redire volenti & pœnitentem
 animum simulanti S. Abbas claustra
 objecisset, virum in illa regione poten-
 tem adiit, cui nomen Mommulus, sug-
 gessitque consilium, ut in Abbatiam Le-
 rinensem expeditionem moveret, ubi in-
 gentem rerum pretiosarum vim occupa-
 re posset. Venit ille, & ab Abbate, cui
 non erat ignotus, humanissime exceptus
 est. Interim quidam Episcopus, cui no-
 men Audoënus, hominem miserat, qui
 S. Ai-

S. Aigulpho indicaret, conjuratos vitæ e-
 jus insidiari. Is S. Audoënus Rothoma-
 gensis fuisse creditur, qui anno Adeoda-
 ti Papæ quarto seu 677. iter Romam su-
 scipit. Ceterum, quæ indicaverat, ve-
 rissima erant; quippe S. Aigulpho cum
 Mommulo mensæ accumbente intrat Ar-
 cadius satellitibus stipatus, Abbatem
 comprehendit, & fustibus crudelem in
 modum diverberatum, unacum Mona-
 chis ipsi addictissimis in carcerem de-
 trudit.

Altero die Arcadius captivos invisit,
 & mentitus, se mali, quod paterentur,
 Auctorem neutiquam esse, cibos inferri
 jubet. Quia vero hora diei erat tertia,
 & dies jejunii, quod usque ad horam no-
 nam sustineri solebat, noluerunt come-
 dere. Mommulus, qui interea recesser-
 rat, post triduum rediens, ex singulis Mo-
 nachis quæsit, in quo loco pecuniam
 haberent repositam; omnibus responden-
 tibus, ab Abbate suo sibi prohibitum, ne
 rem quamcunque, ne quidem volunta-
 tem suam in potestate haberent, de Bo-
 nis communibus Monasterii, quantum
 potuit, diripi jussit. Postquam S. Aigul-
 phus ejusque Discipuli decem diebus in
 carcere fuissent, eos Arcadius & Colum-
 bus mutilatis linguis & erutis oculis cen-
 tonibus semitectos navi imponunt, &
 mari tunc forte procellosissimo com-
 mit-

Sæculum VII
 A. C. 677.

Sæculum VII mittunt. In parvam deinde Insulam
A. C. 677. haud procul Sardinia delati contrucidan-
 tur. Interfectorum corpora postea Ri-
 gomeri Abbatis, S. Aigulphi Successoris,
 cura Lerinum translata, Disciplina resti-
 tuta, crevit Monachorum numerus, &
 Lerinense Monasterium præ cæteris flo-
 ruit. S. Aigulphi, & Sociorum ejus Mar-
 tyrum Festum tertio Sept. celebratur,
 & ipse vulgari illius populi lingua San-
 ctus *Ayoul* vocatur.

Mart. Rom.
 3. Sept.

§. LV.

Privilegium S. Martini Turonensis.

Agiricius Presbyter & Abbas S. Martini
 Turonensis Romam profectus, ut li-
 mina Apostolorum veneraretur, Privile-
 gium Chrodoberti seu Roberti Archie-
 piscopi Turonensis huic Monasterio con-
 cessum Adeodato Papæ obtulit, petit-
 que, ut illud confirmaret. Ægre eo
 adduci potuit Papa, ut faceret; nam Ec-
 clesia Romana Monasteria Episcoporum
 curæ subtrahere non solebat. Cum ve-
 ro videret, hoc Privilegium non solum
 ab Archiepiscopo fuisse concessum, sed
 etiam plures alios Galliarum Episcopos
 subscripsisse, sua quoque Auctoritate da-
 tis Litteris accessit. Hæ litteræ nihil
 continent præter consuetas illa ætate
 Clausulas, quæ in Marculfo leguntur.
 Nempe ut conservaretur Monachis liber-
 tas

to. 6. Conc. p.
 532.
 Coint. an.
 674. n. 99.
 Sup. n. 28.